

I. DISPOSICIONS GENERALS**CAP DE L'ESTAT**

15937 *Llei 37/2011, de 10 d'octubre, de Mesures d'Agilització Processal.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL**I**

La Constitució reconeix el dret de totes les persones a obtindre la tutela efectiva dels tribunals dins d'un procés públic sense dilacions indegudes i amb totes les garanties. La nostra Constitució preveu la justícia com a poder i com a servici destinat a prestar tutela als ciutadans, una prestació que ha de ser efectiva. Este mandat d'efectivitat se situa en l'òrbita dels postulats de la clàusula de l'estat social, i en particular, del mandat de l'article 9.2 de la Constitució, que imposa als poders públics, i especialment al Govern, l'obligació de disposar dels mitjans necessaris, tant normatius com materials i personals, perquè el dret a la tutela judicial es garantisca a tots els ciutadans de manera tangible i certa.

Diferents instruments han incidit sobre la conveniència de dotar la nostra justícia de mitjans moderns i eficients. Així, la Carta de Drets dels Ciutadans davant de la Justícia, aprovada pel Ple del Congrés dels Diputats, en la seua sessió del dia 22 d'abril de 2002, com a proposició no de llei, posa de manifest el dret dels ciutadans a una tramitació àgil dels assumptes que els afecten.

II

Les dades estadístiques més recents sobre l'entrada d'assumpes en els nostres tribunals acrediten que en els últims temps s'ha produït una pujada exponencial de la litigiositat. Així, el nombre d'assumpes que van ingressar en totes les jurisdiccions durant l'any 2009 ha tingut un creixement pròxim al 33% en relació amb el nombre d'assumpes que van ingressar 10 anys abans. En alguns ordes jurisdiccionals el volum d'entrada ha sigut especialment intens, com en el civil, que ha doblat l'entrada d'assumpes en eixa mateixa dècada.

L'augment sobrevingut de la litigiositat és indicatiu de la confiança cada vegada major que els ciutadans depositen en la nostra Administració de Justícia com a mitjà per a resoldre els seus conflictes i pretensions, però al mateix temps ha posat de manifest la necessitat d'introduir profundes reformes per a assegurar la sostenibilitat del sistema i garantir que els ciutadans puguen disposar d'un servici públic de qualitat. Este va ser també l'objectiu últim que va determinar la promulgació de la Llei Orgànica 1/2009, de 3 de novembre, complementària de la Llei 13/2009, de la mateixa data, de reforma de la legislació processal per a la implantació de la nova oficina judicial.

La llei que ara es presenta continua la línia de reformes processals iniciada amb les reformes que s'acaben de mencionar, i ara tracta d'introduir en la legislació processal millores que permeten agilitzar els distints procediments, sense minva de les garanties per al justiciable.

III

L'objecte de la llei és incorporar determinades mesures d'agilització processal en els ordes civil, penal i contencions administratiu que obeïxen al propòsit comú de subministrar als nostres tribunals instruments processals òptims per a la gestió processal. Estes mesures són de distint signe. Unes estan encaminades a garantir drets fonamentals dels ciutadans, com ocorre en el cas de l'orde penal, altres a optimitzar els procediments, a suprimir tràmits processals innecessaris o a substituir-los per altres més breus, i altres, en canvi, estan orientades a limitar l'ús abusiu d'instàncies judicials.

En l'orde penal, s'hi introduïxen certes modificacions inexcusables, exigides per la nova situació derivada de la reforma que s'ha dut a terme en el Codi Penal per la Llei Orgànica 5/2010, de 22 de juny, i relatives a les implicacions processals del règim de responsabilitat penal de les persones jurídiques. En particular, es regulen qüestions sobre el règim de la competència dels tribunals, el dret de defensa de les persones jurídiques, la intervenció en el juí oral i la conformitat, així com la seua rebel·lia.

En l'orde contencions administratiu, es modifiquen determinats preceptes relatius a la prova per a reduir tràmits i dotar de major agilitat esta fase del procés. D'altra banda, s'introduïx en el procediment abreviat la possibilitat d'evitar la celebració de vista en aquells recursos en els quals no es demanarà la recepció a prova i l'administració demandada no en sol·licita la celebració. D'esta manera s'evita que aquells recursos que quedarien conclusos en l'acte de la vista després de la contestació a la demanda hagen d'esperar en alguns casos més de dos anys fins a la celebració d'esta, només als efectes que l'administració demandada conteste.

S'eleva a 30.000 euros la quantia dels assumptes que es resoldran pels tràmits del procediment abreviat.

S'hi introduïxen modificacions importants en matèria de recursos, quant a l'elevació del límit quantitatiu per a accedir al recurs d'apel·lació i al recurs de cassació.

Es modifica la regulació de les denominades mesures cautelariíssimes, arplegant les vertaderes possibilitats que en l'actualitat estan duent a terme els òrgans judicials: considerar l'especial urgència i citar a la compareixença, considerar l'especial urgència i denegar la mesura cautelar a una part inaudita o bé no considerar la urgència i decidir tramitar d'acord amb les regles generals, i afegir la possibilitat d'al·legacions per escrit en compte de compareixença. D'altra banda, es preveu amb caràcter exprés la necessària intervenció del Ministeri Fiscal en determinats supòsits que afecten menors d'edat.

En relació amb les costes processals, s'establix per als processos d'única o primera instància el criteri del venciment, però amb la possibilitat que el tribunal pugua exonerar d'estes quan concórreguen circumstàncies que justifiquen la seua no-imposició, i es regularan, així mateix, els supòsits d'estimació o desestimació parcial.

En l'orde civil, s'inclou expressament dins del concepte de costes del procés l'import de la taxa per l'exercici de la potestat jurisdiccional, perquè es tracta d'un gasto necessari per a demandar.

S'estén el sistema del juí monitori als juís de desnonament per falta de pagament, de manera que, en cas que l'arrendatari no desallotge l'immoble, pague o formule l'oposició després del requeriment, es passe directament al llançament, la data del qual se li comunica en el mateix requeriment, una única comunicació processal necessària per al bon fi del procés, encara que el demandat tracte de dilatar-ne l'execució s'evitarà, així mateix, la celebració de vistes innecessàries.

S'exclou el recurs d'apel·lació en els juís verbals per raó de la quantia, quan esta no supere els 3.000 euros, amb la finalitat de limitar l'ús, a vegades abusiu, i moltes vegades innecessari, d'instàncies judicials.

En l'àmbit dels recursos, se suprimeix el tràmit de preparació dels recursos devolutius i, quant a la cassació, es procedix a una modificació que fa referència a les resolucions recurribles per la quantia perquè el Tribunal Suprem pugua complir de la manera més eficaç els fins legalment establits.

Quant a l'execució de sentències, s'aclarixen aspectes relatius a la relació entre l'execució especial hipotecària i l'ordinària, indicant la forma en la qual l'execució especial,

dirigida contra determinats béns, passa a convertir-se en general, dirigida contra tot el patrimoni dels responsables.

Es reduïxen tràmits en la substanciació de les terceries de domini i de millor dret, les quals ara es tractaran pels tràmits del juí verbal, si bé este últim amb contestació escrita, atesa la peculiaritat del seu objecte. La remissió al juí declaratiu ordinari resulta desproporcionada i la nova remissió al juí verbal evitarà dilacions indegudes en l'execució.

Quant als processos especials per a la tutela del crèdit, s'acull expressament a l'arrendament de béns mobles, en el procés verbal ja previst per al contracte d'arrendament financer i de venda a terminis de béns mobles, amb açò s'atén una reclamació del sector econòmic corresponent, el creixement del qual no s'ha vist acompanyat en els últims anys de la corresponent modernització legislativa, que ara proporcionarà una important reducció de costos i temps, quant a la reclamació dels seus deutes i, especialment, quant a la recuperació dels béns entregats en arrendament. Això implica, a més, la modificació de la Llei 28/1998, de 13 de juliol, de Venda a Terminis de Béns Mobles, per a equiparar la condició d'estos contractes, hui atípics, als que ja regula este cos legal.

S'aclarix la regulació de les mesures cautelars en el cas de sentències absolutòries recorregudes.

S'introdueix la preferència en els processos sobre capacitat, filiació, matrimoni i menors, en els casos en els quals algun dels interessats siga menor, incapacitat o estiga en situació d'absència legal.

També se suprimeix el límit quantitatiu del procediment monitori, equiparant-lo d'esta manera al procés monitori europeu, per a evitar limitacions d'accés a este procediment, el qual s'ha convertit, de molt, en la forma més freqüent d'iniciar les reclamacions judicials de quantitat.

Article primer. *Modificació de la Llei d'Enjudiciament Criminal.*

Es modifica la Llei d'Enjudiciament Criminal, de 14 de setembre de 1882, en els termes següents:

U. S'introdueix un nou article 14 bis, que queda redactat en els termes següents:

«Article 14 bis.

Quan d'acord amb el que disposa l'article anterior, el coneixement i la decisió d'una causa per delictes depenga de la gravetat de la pena assenyalada a este per la llei, caldrà ajustar-se en tot cas a la pena legalment prevista per a la persona física, encara que el procediment es dirigisca exclusivament contra una persona jurídica.»

Dos. S'introdueix un nou article 119, que queda redactat en els termes següents:

«Article 119.

1. Quan d'acord amb el que disposa l'article 118 d'esta llei, ha de procedir-se a la imputació d'una persona jurídica, es practicarà amb esta la compareixença prevista en l'article 775, amb les particularitats següents:

a) La citació es farà en el domicili social de la persona jurídica, i es requerirà l'entitat perquè designe un representant, així com un advocat i un procurador per a eixe procediment, amb l'advertència que, si no ho fa, es designaran d'ofici d'estos dos últims. La falta de designació del representant no impedirà la substanciació del procediment amb l'advocat i el procurador designat.

b) La compareixença es practicarà amb el representant especialment designat de la persona jurídica imputada, acompanyada de l'advocat d'esta. La inassistència a l'acte d'este representant en determinarà la pràctica amb l'advocat de l'entitat.

c) El jutge informarà el representant de la persona jurídica imputada o, si és el cas, l'advocat, dels fets que se li imputen. Esta informació es facilitarà per escrit o per mitjà de l'entrega d'una còpia de la denúncia o la querella presentada.

d) La designació del procurador substituirà la indicació del domicili als efectes de notificacions, i es practicaran amb el procurador designat tots els actes de comunicació posteriors, incloent-hi aquells als quals esta llei assigna caràcter personal. Si el procurador ha sigut nomenat d'ofici, es comunicarà la seua identitat a la persona jurídica imputada.»

Tres. S'introdueix un nou article 120, que queda redactat en els termes següents:

«Article 120.

1. Les disposicions d'esta llei que requerixen o autoritzen la presència de l'imputat en la pràctica de diligències d'investigació o de prova anticipada es consideraran sempre referides al representant especialment designat per l'entitat, el qual podrà assistir acompanyat del lletrat encarregat de la defensa d'esta.

2. La incompareixença de la persona especialment designada no impedirà la celebració de l'acte d'investigació o de prova anticipada que se substanciarà amb l'advocat defensor.»

Quatre. S'afeg un nou article 409 bis, que queda redactat en els termes següents:

«Article 409 bis.

Quan s'haja imputat una persona jurídica, es prendrà declaració al representant especialment designat per esta, assistit del seu advocat. La declaració anirà dirigida a l'esbrinament dels fets i a la participació en estos de l'entitat imputada i de les altres persones que hagen pogut intervindre també en la seua realització. A la dita declaració li serà aplicable el que disposen els preceptes d'este capítol en allò que no siga incompatible amb la seua especial naturalesa, incloent-hi els drets a guardar silenci, a no declarar contra si mateixa i a no confessar-se culpable.

No obstant això, la incompareixença de la persona especialment designada per la persona jurídica per a la seua representació determinarà que es considere celebrat este acte, i s'entendrà que s'acull al seu dret a no declarar.»

Cinc. S'afeg un nou article 544 quater, que queda redactat en els termes següents:

«Article 544 quater.

1. Quan s'haja imputat una persona jurídica, les mesures cautelars que podran imposar-se-li són les expressament previstes en la Llei Orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi Penal.

2. La mesura s'acordarà amb la petició prèvia de la part i la celebració de la vista, a la qual se citaran totes les parts personades. La interlocutòria que decidisca sobre la mesura cautelar serà recurrible en apel·lació, la tramitació de la qual tindrà caràcter preferent.»

Sis. S'afeg un nou apartat 4t a l'article 554, que queda redactat en els termes següents:

«4t. Si es tracta de persones jurídiques imputades, l'espai físic que constituïska el centre de direcció d'estes, ja es tracte del seu domicili social o d'un establiment dependent, o aquells altres llocs on es custodien documents o altres suports de la seua vida diària que queden reservats al coneixement de tercers.»

Set. S'afeg un nou paràgraf final a l'article 746, que queda redactat en els termes següents:

«Quan el processat siga una persona jurídica, caldrà ajustar-se al que disposa l'article 786 bis d'esta llei.»

Huit. S'introduïx un nou article 786 bis, que queda redactat en els termes següents:

«Article 786 bis.

1. Quan l'acusat siga una persona jurídica, esta podrà estar representada, per a un millor exercici del dret de defensa, per una persona que especialment designe que ocuparà en la sala el lloc reservat als acusats. Esta persona podrà declarar en nom de la persona jurídica si s'ha proposat i admés eixa prova, sense perjudi del dret a guardar silenci, a no declarar contra si mateix, a no confessar-se culpable, així com a exercir el dret a l'última paraula quan finalitze l'acte del juí.

No es podrà designar a estos efectes la persona que ha de declarar en el juí com a testimoni.

2. No obstant això, la incompareixença de la persona especialment designada per la persona jurídica per a la seua representació no impedirà en cap cas la celebració de la vista, la qual es durà a terme amb la presència de l'advocat i el procurador d'esta.»

Nou. S'introduïx un nou apartat 8 en l'article 787, que queda redactat en els termes següents:

«8. Quan l'acusat siga una persona jurídica, la conformitat haurà de prestar-la el seu representant especialment designat, sempre que dispose d'un poder especial. La dita conformitat, que se subjectarà als requisits enunciats en els apartats anteriors, podrà realitzar-se amb independència de la posició que adopten els altres acusats, i el seu contingut no serà vinculant en el juí que se celebre en relació amb estos.»

Deu. S'introduïx un nou article 839 bis, que queda redactat en els termes següents:

«Article 839 bis.

1. La persona jurídica imputada únicament serà citada per mitjà d'una requisitòria quan no haja sigut possible citar-la per a l'acte de primera compareixença per falta d'un domicili social conegut.

2. En la requisitòria de la persona jurídica es faran constar les dades identificatives de l'entitat, el delictes que se li imputa i la seua obligació de comparéixer en el termini que s'haja fixat, amb advocat i procurador, davant del jutge que coneix de la causa.

3. La requisitòria de la persona jurídica es publicarà en el «Boletín Oficial del Estado» i, si és el cas, en el «Boletín Oficial del Registro Mercantil» o en qualsevol altre periòdic o diari oficial relacionat amb la naturalesa, l'objecte social o les activitats de l'ens imputat.

4. Transcorregut el termini fixat sense que haja comparegut la persona jurídica, esta serà declararà rebel, i els tràmits processals continuaran fins a la seua conclusió.»

Article segon. *Modificació de la Llei 28/1998, de 13 de juliol, de Venda a Terminis de Béns Mobles.*

S'addiciona a la disposició addicional primera un nou apartat 7, amb el contingut següent:

«7. El que preveuen els apartats 2, 3, 4 i 5 serà aplicable als contractes d'arrendament de béns mobles.»

Article tercer. *Modificació de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.*

Es modifica la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, en els termes següents:

U. L'apartat 4 de l'article 8 queda redactat en els termes següents:

«4. Coneixeran, igualment, de totes les resolucions que dicten en matèria d'estrangeria l'Administració perifèrica de l'Estat o els òrgans competents de les comunitats autònomes.»

Dos. L'apartat 1, regla segona, de l'article 14, queda redactat en els termes següents:

«Segona. Quan el recurs tinga com a objecte actes de les administracions públiques en matèria de responsabilitat patrimonial, personal, propietats especials i sancions, serà competent, a elecció del demandant, el jutjat o el tribunal en la circumscripció del qual tinga aquell el seu domicili o es trobe la seu de l'òrgan autor de l'acte originari impugnat.

Quan el recurs tinga com a objecte actes de les administracions de les comunitats autònomes o de les entitats de l'Administració local, l'elecció a la qual es referix esta regla segona s'entendrà limitada a la circumscripció del tribunal superior de justícia en la qual tinga la seu l'òrgan que ha dictat l'acte originari impugnat.»

Tres. Els apartats 1, 2 i 4 de l'article 60 queden redactats en els termes següents:

«1. Només es podrà demanar la recepció del procés a prova per mitjà d'altresí, en els escrits de demanda i contestació i en els d'al·legacions complementàries. En els esmentats escrits hauran d'expressar-se de forma ordenada els punts de fet sobre els quals ha de versar la prova i els mitjans de prova que es proposen.

2. Si de la contestació a la demanda apareixen nous fets de transcendència per a la resolució del pleit, el recurrent podrà demanar la recepció a prova i expressar els mitjans de prova que es proposen dins dels cinc dies següents a aquell en el qual s'ha donat trasllat d'esta, sense perjudici que pugui fer ús del seu dret a aportar documents, d'acord amb el que disposa l'apartat 4 de l'article 56.»

«4. La prova es realitzarà d'acord amb les normes generals establides per al procés civil, i el termini per a practicar-la serà de trenta dies. No obstant això, es podran aportar al procés les proves practicades fora d'este termini per causes no imputables a la part que les va proposar.»

Quatre. Es fa una nova redacció de l'apartat 1 i s'afeg un tercer paràgraf a l'apartat 3, de l'article 78, que queden redactats com s'indica a continuació:

«1. Els jutjats contenciosos administratius i, si és el cas, els jutjats centrals contenciosos administratius d'este orde jurisdiccional coneixen, pel procediment abreviat, dels assumptes de la seua competència que se susciten sobre qüestions de personal al servei de les administracions públiques, sobre estrangeria i sobre

inadmissió de peticions d'asil polític, assumptes de disciplina esportiva en matèria de dopatge, així com totes aquelles la quantia de les quals no supere els 30.000 euros.»

«3. (...)

No obstant això, si l'actor demana per altressí en la seua demanda que el recurs es resolga sense necessitat de recepció a prova ni tampoc de vista, el secretari judicial la traslladarà a les parts demandants perquè la contesten en el termini de vint dies, amb l'advertència a la qual es referix l'apartat primer de l'article 54. Les parts demandades podran, dins dels deu primers dies del termini per a contestar la demanda, sol·licitar la celebració de la vista. En este cas el secretari judicial citarà les parts a l'acte, d'acord amb el que preveu el paràgraf anterior. En cas contrari, el secretari judicial, d'acord amb el que disposa l'article 57, declararà conclús el pleit sense cap altre tràmit una vegada contestada la demanda, llevat que el jutge faça ús de la facultat que li atribuïx l'article 61.»

Cinc. L'apartat 1.a) de l'article 81 queda redactat en els termes següents:

«a) Aquells la quantia dels quals no sobrepassa els 30.000 euros.»

Sis. L'apartat 2.b) de l'article 86 queda redactat en els termes següents:

«b) Les recaigudes, de qualsevol matèria, en assumptes la quantia dels quals no excedisca els 600.000 euros, excepte quan es tracte del procediment especial per a la defensa dels drets fonamentals, en este cas procedirà el recurs siga quina siga la quantia de l'assumpte litigiós.»

Set. L'apartat 3 de l'article 96 queda redactat en els termes següents:

«3. Només seran susceptibles de recurs de cassació per a la unificació de doctrina aquelles sentències que no siguen recurribles en cassació, d'acord amb el que estableix la lletra b) de l'article 86.2, sempre que la quantia litigiosa siga superior a 30.000 euros.»

Huit. L'apartat 2 de l'article 99 queda redactat en els termes següents:

«2. Este recurs únicament procedirà contra sentències que no siguen susceptibles de recurs de cassació o de recurs de cassació per a la unificació de doctrina per aplicació exclusiva del que preveu l'article 86.4 i quan la quantia litigiosa supere els 30.000 euros.»

Nou. L'article 104 queda redactat en els termes següents:

«Article 104.

1. Després que una sentència siga ferma, el secretari judicial ho comunicarà en el termini de deu dies a l'òrgan que ha realitzat l'activitat objecte del recurs, a fi que, una vegada rebuda la comunicació, la porte al pur i degut efecte i practique el que exigisca el compliment de les declaracions contingudes en la resolució, i en el mateix termini indique l'òrgan responsable del compliment d'este.

2. Transcorreguts dos mesos a partir de la comunicació de la sentència o el termini fixat en esta per al compliment de la resolució, conforme a l'article 71.1.c), qualsevol de les parts i persones afectades podrà demanar la seua execució forçosa.

3. Atesa la naturalesa del que s'ha reclamat i l'efectivitat de la sentència, esta podrà fixar un termini inferior per al seu compliment quan el que disposa l'apartat anterior ho faça ineficaç o cause un greu perjudici.»

Deu. L'article 135 queda redactat en els termes següents:

«Article 135.

1. Quan els interessats al·leguen la concurrència de circumstàncies d'especial urgència en el cas, el jutge o el tribunal, sense sentir la part contrària, en el termini de dos dies, podrà per mitjà d'una interlocutòria:

a) Tindre en compte les circumstàncies d'especial urgència i adoptar o denegar la mesura, d'acord amb l'article 130. Contra esta interlocutòria no es podrà posar cap recurs. En la mateixa resolució l'òrgan judicial donarà audiència a la part contrària perquè en el termini de tres dies al·legue el que estime procedent o bé convocarà les parts a una compareixença que haurà de celebrar-se dins dels tres dies següents a l'adopció de la mesura. Rebudes les al·legacions o transcorregut el termini, si és el cas, o bé celebrada la compareixença, el jutge o tribunal dictarà una interlocutòria sobre l'alçament, manteniment o modificació de la mesura adoptada, la qual serà recurrible d'acord amb les regles generals.

En relació amb la gravació de la compareixença i la seua documentació, seran aplicables les disposicions contingudes en l'article 63.

b) No tindre en compte les circumstàncies d'especial urgència i ordenar la tramitació de l'incident cautelar conforme a l'article 131, durant el qual els interessats no podran sol·licitar novament cap mesura a l'empara d'este article.

2. En els supòsits que tinguen relació amb actuacions de l'Administració en matèria d'estrangeria, asil polític i condició de refugiat que impliquen el retorn i l'afectat siga un menor d'edat, l'òrgan jurisdiccional oirà el Ministeri Fiscal amb caràcter previ, abans de dictar la interlocutòria a què fa referència l'apartat primer d'este article.»

Onze. Es fa una nova redacció de l'apartat 1 de l'article 139, que queda redactat en els termes següents:

«1. En primera o única instància, l'òrgan jurisdiccional, al dictar la sentència o al resoldre per interlocutòria els recursos o incidents que davant d'este es promoguen, imposarà les costes a la part que haja vist rebutjades totes les seues pretensions, llevat que considere i així ho raone que el cas presentava seriosos dubtes de fet o de dret.

En els supòsits d'estimació o desestimació parcial de les pretensions, cada part abonarà les costes causades a la seua instància i les comunes a mitges, llevat que l'òrgan jurisdiccional, raonant-ho com cal, les impose a una d'estes per haver sostingut la seua acció o interposat el recurs amb mala fe o temeritat.»

Article quart. *Modificació de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil.*

La Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil, queda modificada en els termes següents:

U. L'apartat 4 de l'article 22 queda redactat en els termes següents:

«4. Els processos de desnonament d'una finca urbana o rústica per falta de pagament de les rendes o de les quantitats degudes per l'arrendatari acabaran mitjançant un decret dictat a este efecte pel secretari judicial si, requerit aquell prèviament a la celebració de la vista en els termes que preveu l'article 440.3 d'esta llei, paga a l'actor o posa a la seua disposició en el tribunal o notarialment l'import de les quantitats reclamades en la demanda, i el de les que dega en el moment d'este pagament enervador del desnonament. Si el demandant s'oposa a l'enervació per no complir-se els anteriors requisits, se citaran les parts a la vista prevista en l'article 443 d'esta llei, després de la qual el jutge dictarà una sentència

per la qual declararà enervada l'acció o, en qualsevol altre cas, estimarà la demanda i hi haurà lloc al desnonament.

El que disposa el paràgraf anterior no serà aplicable quan l'arrendatari haja enervat el desnonament en una ocasió anterior, excepte que el cobrament no haja tingut lloc per causes imputables a l'arrendador ni quan l'arrendador haja requerit el pagament a l'arrendatari per qualsevol mitjà fefaent amb, almenys, un mes d'antelació a la presentació de la demanda i el pagament no s'haja efectuat en el moment de la dita presentació.»

Dos. Es dóna una nova redacció als ordinals 1r i 8u i s'afig un ordinal 9é a l'apartat 2 de l'article 26, que queden redactats en els termes següents:

«1r. A seguir l'assumpte mentre no cesse en la seua representació per alguna de les causes expressades en l'article 30. Li correspon l'obligació de col·laborar amb els òrgans jurisdiccionals per a l'esmena dels defectes processals, així com la realització de totes aquelles actuacions que siguen necessàries per a l'impuls i la bona marxa del procés.»

«8u. A la realització dels actes de comunicació i altres actes de cooperació amb l'Administració de Justícia que el seu representat li sol·licite o en interès d'este quan així s'acorde en el transcurs del procediment judicial pel secretari judicial, de conformitat amb el que preveuen les lleis processals.

9é. A acudir als jutjats i tribunals davant dels quals exercisca la professió, a les sales de notificacions i servicis comuns, durant el període hàbil d'actuacions.»

Tres. S'afig un nou ordinal 7m al paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 241, amb la redacció següent:

«7m. La taxa per l'exercici de la potestat jurisdiccional, quan esta siga preceptiva.»

Quatre. L'ordinal 11é de l'apartat 1 de l'article 250 queda redactat en els termes següents:

«11é. Les que pretenguen que el tribunal resolga, amb caràcter sumari, sobre l'incompliment d'un contracte d'arrendament financer, d'arrendament de béns mobles o d'un contracte de venda a terminis amb reserva de domini, sempre que estiguen inscrits en el Registre de Venda a Terminis de Béns Mobles i formalitzats en el model oficial establert a este efecte per mitjà de l'exercici d'una acció exclusivament encaminada a obtindre l'entrega immediata del bé a l'arrendador financer, a l'arrendador o al venedor o finançador, en el lloc indicat en el contracte, prèvia declaració de resolució d'este, si és el cas.»

Cinc. L'apartat 4 de l'article 439 queda redactat en els termes següents:

«4. En els casos dels números 10 i 11 de l'apartat 1 de l'article 250, quan l'acció exercida es base en l'incompliment d'un contracte de venda de béns mobles a terminis, no s'admetran les demandes a les quals no s'acompanye l'acreditació del requeriment de pagament al deutor, amb diligència expressiva de l'impagament i de la no entrega del bé, en els termes que preveu l'apartat segon de l'article 16 de la Llei de Venda a Terminis de Béns Mobles, així com un certificat de la inscripció dels béns en el Registre de Venda a Terminis de Béns Mobles, si es tracta de béns susceptibles d'inscripció en este. Quan s'exercisquen accions basades en l'incompliment d'un contracte d'arrendament financer o de béns mobles, no s'admetran les demandes a les quals no s'acompanye l'acreditació del requeriment de pagament al deutor, amb diligència expressiva de l'impagament i de la no entrega del bé, en els termes que preveu l'apartat tercer de la disposició addicional primera de la Llei de Venda a Terminis de Béns Mobles.»

Sis. Es fa una nova redacció de l'apartat 3 i s'afeg un nou apartat 4 a l'article 440, que queden redactats en els termes següents:

«3. En els casos de demandes en les quals s'exercisca la pretensió de desnonament per falta de pagament de rendes o quantitats degudes, acumulant o no la pretensió de condemna al pagament d'estes, el secretari judicial, després de l'admissió i abans de la vista que s'assenyale, requerirà el demandat perquè, en el termini de deu dies, desallotge l'immoble, pague a l'actor o, en cas de pretendre l'enervació, pague la totalitat del que dega o pose a disposició d'aquell en el tribunal o notarialment l'import de les quantitats reclamades en la demanda i el de les que dega en el moment d'este pagament enervador del desnonament; o en qualsevol altre cas, comparega davant d'este i al·legue succintament, formulant la seua oposició, les raons per les quals, al seu entendre, no deu, en tot o en part, la quantitat reclamada o les circumstàncies relatives a la procedència de l'enervació.

Si el demandant ha expressat en la seua demanda que assumix el compromís al qual fa referència l'apartat 3 de l'article 437, se li posarà de manifest en el requeriment, i l'acceptació d'este compromís equivaldrà a un assentiment amb els efectes de l'article 21.

A més, el requeriment expressarà el dia i l'hora que s'hagen assenyalat perquè tinguen lloc l'eventual vista, per a la qual servirà de citació, i la pràctica del llançament. Així mateix s'expressarà que, si el demandat sol·licita assistència jurídica gratuïta, haurà de fer-ho en els tres dies següents a la pràctica del requeriment.

El requeriment es practicarà en la forma prevista en l'article 161 d'esta llei, i se li advertirà al demandat que, si no realitza cap de les actuacions esmentades, es procedirà al seu immediat llançament, sense necessitat de notificació posterior, així com dels altres punts compresos en l'apartat següent d'este mateix article.

Si el demandat no atén el requeriment de pagament o no compareix per a oposar-se o assentir, el secretari judicial dictarà un decret que done per acabat el juí de desnonament i donarà trasllat al demandant perquè inste el despatx d'execució, serà suficient per a això la mera sol·licitud.

Si el demandat atén el requeriment de desallotjament de l'immoble sense formular cap oposició ni pagar la quantitat que es reclama, el secretari judicial ho farà constar i dictarà un decret que done per acabat el procediment respecte del desnonament, i traslladarà el demandant perquè inste el despatx d'execució, serà suficient per a això la mera sol·licitud.

4. En tots els casos de desnonament, també s'advertirà el demandat en el requeriment que se li realitze que, si no compareix a la vista, es declararà el desnonament sense més tràmits i que queda citat per a rebre la notificació de la sentència que es dicte el sext dia següent a l'assenyalat per a la vista. Igualment, en la resolució d'admissió es fixarà el dia i l'hora perquè tinga lloc, si és el cas, el llançament, que haurà de verificar-se abans d'un mes des de la data assenyalada per a la vista, i se li advertirà al demandat que, si la sentència és condemnatòria i no es recorre, es procedirà al llançament en la data fixada, sense necessitat de notificació posterior.»

Set. El paràgraf primer de l'apartat 4 de l'article 441 queda redactat en els termes següents:

«4. En el cas del número 10é de l'apartat 1 de l'article 250, admesa la demanda, el tribunal ordenarà l'exhibició dels béns al seu posseïdor, amb l'advertència d'incórrer en desobediència a l'autoritat judicial i el seu immediat embargament preventiu, el qual s'assegurarà per mitjà d'un depòsit, d'acord amb el que preveu esta llei. Quan, a l'empara del que disposa el número 11é de l'apartat 1 de l'article 250, s'exercisquen accions basades en l'incompliment d'un contracte d'arrendament financer, arrendament de béns mobles o contracte de venda a

terminis amb reserva de domini, admesa la demanda el tribunal ordenarà el depòsit del bé l'entrega del qual es reclame. No s'exigirà caució al demandant per a l'adopció d'estes mesures cautelars, ni s'admetrà l'oposició del demandat a estes. Tampoc s'admetran sol·licituds de modificació o de substitució de les mesures per caució.»

Huit. L'article 449 queda redactat en els termes següents:

«Article 449. *Dret a recórrer en casos especials.*

1. En els processos que tinguen com a conseqüència el llançament, no s'admetran al demandat els recursos d'apel·lació, extraordinari per infracció processal o de cassació si, quan els interposa, no manifesta, acreditant-ho per escrit, tindre satisfetes les rendes vençudes i les que d'acord amb el contracte haja de pagar avançades.

2. Els recursos d'apel·lació, extraordinari per infracció processal o de cassació, als quals es referix l'apartat anterior es declararan deserts, siga quin siga l'estat en el qual es troben, si durant la seua substanciació el demandat recurrent deixa de pagar els terminis que vencen o els que haja d'avançar. L'arrendatari podrà avançar o consignar el pagament de diversos períodes no vençuts, els quals se subjectaran a liquidació una vegada siga ferma la sentència. En tot cas, l'abonament d'estos imports no es considerarà novació del contracte.

3. En els processos en els quals es pretenga la condemna d'indemnitzar els danys i perjuís derivats de la circulació de vehicles de motor, no s'admetran els recursos d'apel·lació al condemnat a pagar la indemnització, extraordinari per infracció processal o de cassació si, quan els interposa, no acredita haver constituït un depòsit de l'import de la condemna més els interessos i recàrrecs exigibles en l'establiment destinat a este efecte. El dit depòsit no impedirà, si és el cas, l'execució provisional de la resolució dictada.

4. En els processos en els quals es pretenga la condemna del pagament de les quantitats degudes per un propietari a la comunitat de veïns, no s'admetrà al condemnat el recurs d'apel·lació, extraordinari per infracció processal o de cassació si, quan els interposa, no acredita tindre satisfeta o consignada la quantitat líquida a la qual es contrau la sentència condemnatòria. La consignació de la quantitat no impedirà, si és el cas, l'execució provisional de la resolució dictada.

5. El depòsit o consignació exigits en els apartats anteriors podrà fer-se també per mitjà d'un aval solidari de duració indefinida i pagador a primer requeriment emés per una entitat de crèdit o societat de garantia recíproca o per qualsevol altre mitjà que, a juí del tribunal, garantisca la immediata disponibilitat, si és el cas, de la quantitat consignada o depositada.

6. En els casos dels apartats anteriors, abans que es rebutgen o declaren deserts els recursos, caldrà ajustar-se al que disposa l'article 231 d'esta llei quant a l'acreditació documental del compliment dels requisits exigits.»

Nou. L'apartat 1 de l'article 454 bis queda redactat en els termes següents:

«1. Contra el decret resolutiu de la reposició no es podrà interposar cap recurs, sense perjudi de reproduir la qüestió, necessàriament, en la primera audiència davant del tribunal després de prendre la decisió i, si no és possible per l'estat de les interlocutòries, es podrà sol·licitar per mitjà d'un escrit abans que es dicte la resolució definitiva perquè es resolga en esta.

Podrà interposar-se un recurs directe de revisió contra els decrets pels quals es pose fi al procediment o n'impedisquen la continuació. Este recurs no tindrà efectes suspensius sense que, en cap cas, procedisca actuar en sentit contrari al que s'haja resolt.

Podrà interposar-se igualment un recurs directe de revisió contra els decrets en aquells casos en els quals expressament es preveja.»

Deu. L'apartat 1 de l'article 455 queda redactat en els termes següents:

«1. Les sentències dictades en qualsevol classe de juí, les interlocutòries definitives i aquelles altres que la llei expressament assenyale, seran apel·lables, a excepció de les sentències dictades en els juís verbals per raó de la quantia quan esta no supere els 3.000 euros.»

Onze. L'article 457 queda sense contingut.

Dotze. L'article 458 queda redactat en els termes següents:

«Article 458. *Interposició del recurs.*

1. El recurs d'apel·lació s'interposarà davant del tribunal que haja dictat la resolució que s'impugne, dins del termini de vint dies comptats des de l'endemà de la notificació d'aquella.

2. En la interposició del recurs, l'apel·lant haurà d'exposar les al·legacions en les quals es base la impugnació, a més de citar la resolució apel·lada i els pronunciaments que impugna.

3. Si la resolució impugnada és apel·lable i el recurs s'ha formulat dins del termini, en el termini de tres dies el secretari judicial considerarà interposat el recurs. En cas contrari, ho comunicarà al tribunal perquè es pronuncie sobre l'admissió del recurs.

Si el tribunal creu que es complixen els requisits d'admissió, dictarà una providència en la qual es considere interposat el recurs; en cas contrari, dictarà una interlocutòria en què declare la inadmissió. Contra esta interlocutòria només podrà interposar-se un recurs de queixa.

Contra la resolució per la qual es considere interposat el recurs d'apel·lació no podrà interposar-se cap recurs, però la part recorreguda podrà al·legar la inadmissibilitat de l'apel·lació en el tràmit d'oposició al recurs al qual es referix l'article 461 d'esta llei.»

Tretze. L'apartat 1 de l'article 463 queda redactat en els termes següents:

«1. Una vegada interposats els recursos d'apel·lació i presentats, si és el cas, els escrits d'oposició o impugnació, el secretari judicial ordenarà la remissió de les actuacions al tribunal competent per a resoldre l'apel·lació, amb citació a termini de les parts per un termini de deu dies.

Si l'apel·lant no compareix dins de termini assenyalat, el secretari judicial declararà desert el recurs d'apel·lació i quedarà ferma la resolució recorreguda.»

Catorze. L'article 470 queda redactat en els termes següents:

«Article 470. *Interposició del recurs.*

1. El recurs extraordinari per infracció processal s'interposarà davant del tribunal que haja dictat la resolució que s'impugne, dins del termini de vint dies comptats des de l'endemà de la notificació d'aquella.

2. Una vegada presentat l'escrit d'interposició del recurs i transcorreguts els terminis dels quals disposen totes les parts per a interposar el recurs, el secretari judicial, en el termini de tres dies, el considerarà interposat sempre que la resolució siga recurrible, s'al·legue algun dels motius previstos en l'article 469 i, si és el cas, s'haja actuat d'acord amb el que disposa l'apartat 2 d'este article. En cas contrari, ho comunicarà al tribunal perquè es pronuncie sobre l'admissió del recurs.

Si el tribunal considera que es complixen els requisits d'admissió, dictarà una providència que declare interposat el recurs; en cas contrari, dictarà una interlocutòria que declare la inadmissió. Contra esta interlocutòria només podrà interposar-se un recurs de queixa.

Contra la resolució per la qual es considere interposat el recurs no podrà interposar-se cap recurs, però la part recorreguda podrà al·legar la inadmissibilitat en el tràmit d'oposició.»

Quinze. L'article 471 queda redactat en els termes següents:

«Article 471. *Contingut de l'escrit d'interposició del recurs.*

En l'escrit d'interposició s'exposarà raonadament la infracció o vulneració comesa, i s'expressarà, si és el cas, de quina manera van influir en el procés. També es podrà sol·licitar la pràctica d'alguna prova que es considere imprescindible per a acreditar la infracció o vulneració produïda, així com la celebració de vista.»

Setze. L'article 473 queda redactat en els termes següents:

«Article 473. *Admissió.*

1. Una vegada rebudes les interlocutòries en el tribunal, es passaran les actuacions al magistrat ponent perquè s'instruïska i sotmeta a la deliberació de la sala el que haja de resoldre's sobre l'admissió o inadmissió del recurs extraordinari per infracció processal.

2. El recurs extraordinari per infracció processal s'inadmetrà en els casos següents:

1r. Si es considera en este tràmit la falta dels requisits establits en els articles 467, 468 i 469.

2n. Si el recurs no té manifestament fonament.

La sala, abans de resoldre, posarà de manifest la possible causa d'inadmissió del recurs a les parts personades perquè, en el termini de deu dies, formulen les al·legacions que creguen procedents.

Si la sala entén que concorre alguna de les causes d'inadmissió, dictarà una interlocutòria que declare la inadmissió del recurs i la fermesa de la resolució recorreguda. Si la causa d'inadmissió no afecta més que alguna de les infraccions al·legades, resoldrà també per mitjà d'una interlocutòria l'admissió del recurs respecte de les altres que el recurs denuncie.

3. No es podrà posar cap recurs contra la interlocutòria que resolga sobre l'admissió del recurs extraordinari per infracció processal.»

Dèsset. L'apartat 2 de l'article 477 queda redactat en els termes següents:

«2. Seran recurribles en cassació les sentències dictades en segona instància per les audiències provincials, en els casos següents:

1r. Quan es dicten per a la tutela judicial civil de drets fonamentals, excepte els que reconeix l'article 24 de la Constitució.

2n. Sempre que la quantia del procés excedisca 600.000 euros.

3r. Quan la quantia del procés no excedisca 600.000 euros o este s'haja tramitat per raó de la matèria, sempre que, en ambdós casos, la resolució del recurs presente un interès cassacional.»

Díhuit. L'article 478 queda redactat en els termes següents:

«Article 478. *Competència. Simultaneïtat de recursos.*

1. El coneixement del recurs de cassació en matèria civil correspon a la Sala Primera del Tribunal Suprem.

No obstant això, correspondrà a les sales civils i penals dels tribunals superiors de justícia conèixer dels recursos de cassació que siguen procedents contra les

resolucions dels tribunals civils amb seu a la comunitat autònoma, sempre que el recurs es fonamente, exclusivament o junt amb altres motius, en una infracció de les normes del dret civil, foral o especial propi de la comunitat, i quan el corresponent estatut d'autonomia haja previst esta atribució.

2. Quan la mateixa part interpose recursos de cassació contra una mateixa sentència davant del Tribunal Suprem i davant del Tribunal Superior de Justícia, es considerarà, per mitjà d'una providència, no presentat el primer d'estos, en la mesura que s'acredite esta circumstància.»

Dènou. L'article 479 queda redactat en els termes següents:

«Article 479. *Interposició del recurs.*

1. El recurs de cassació s'interposarà davant del tribunal que haja dictat la resolució que s'impugne dins del termini de vint dies comptats des de l'endemà de la notificació d'aquella.

2. Si la resolució impugnada és susceptible de recurs i este s'ha formulat dins de termini, en el termini de tres dies el secretari judicial considerarà interposat el recurs. En cas contrari, ho posarà en coneixement del tribunal perquè es pronuncie sobre l'admissió del recurs.

Si el tribunal entén que es complixen els requisits d'admissió, dictarà una providència en la qual es considere interposat el recurs; en cas contrari, dictarà una interlocutòria en la qual es declare la inadmissió. Contra esta interlocutòria només podrà interposar-se un recurs de queixa.

Contra la resolució per la qual es considere interposat el recurs no podrà interposar-se cap recurs, però la part recorreguda podrà oposar-se a l'admissió al comparéixer davant del tribunal de cassació.»

Vint. L'article 480 queda sense contingut.

Vint-i-u. Es dona una nova redacció a la rúbrica i a l'apartat 1 de l'article 481 i es deixa sense contingut l'apartat 4:

«Article 481. *Contingut de l'escrit d'interposició del recurs.*

1. En l'escrit d'interposició s'expressarà el supòsit, dels previstos per l'article 477.2, conforme al qual es pretén recórrer la sentència. Igualment s'exposaran, amb l'extensió necessària, els fonaments i es podrà demanar la realització d'una vista.»

Vint-i-dos. El supòsit 1r de l'apartat 2 de l'article 483 queda redactat en els termes següents:

«1r. Si el recurs és improcedent, per no ser recurrible la sentència o per qualsevol altre defecte de forma no esmenable.»

Vint-i-tres. L'article 495 queda redactat en els termes següents:

«Article 495. *Substanciació i decisió.*

1. El recurs de queixa s'interposarà davant de l'òrgan al qual corresponga resoldre el recurs no tramitat, en el termini de deu dies des de la notificació de la resolució que denega la tramitació d'un recurs d'apel·lació, extraordinari per infracció processal o de cassació. Amb el recurs haurà d'adjuntar-se una còpia de la resolució recorreguda.

2. Una vegada presentat en temps el recurs amb la mencionada còpia, el tribunal el resoldrà en el termini de cinc dies. Si considera denegada correctament la tramitació del recurs, manarà comunicar-ho al tribunal corresponent, perquè

conste en les actuacions. Si la considera denegada incorrectament, ordenarà a l'esmentat tribunal que continue la tramitació.

3. Contra la interlocutòria que resolga el recurs de queixa no es podrà interposar cap recurs.»

Vint-i-quatre. L'ordinal 9é de l'apartat 2 de l'article 517 queda redactat en els termes següents:

«9é. Les altres resolucions processals i documents que, per disposició d'esta o una altra llei, comporten execució.»

Vint-i-cinc. L'apartat 1 de l'article 527 queda redactat en els termes següents

«1. L'execució provisional podrà demanar-se en qualsevol moment des de la notificació de la resolució en la qual es considere interposat el recurs d'apel·lació, o si és el cas, des del trasllat a la part apel·lant de l'escrit de l'apel·lat on s'adherix al recurs, i sempre abans que s'haja dictat sentència en este.»

Vint-i-sis. L'apartat 2 de l'article 535 queda redactat en els termes següents:

«2. En els casos als quals es referix l'apartat anterior, l'execució provisional podrà sol·licitar-se en qualsevol moment des de la notificació de la resolució que considere interposat el recurs extraordinari per infracció processal o el recurs de cassació, i sempre abans que s'haja dictat una sentència en estos recursos.

La sol·licitud es presentarà davant del tribunal que haja conegut del procés en primera instància. S'adjuntarà a la sol·licitud un certificat de la sentència l'execució provisional de la qual es pretenga, així com el testimoni de tots els particulars que es consideren necessaris. El certificat i el testimoni hauran d'obtenir's del tribunal que haja dictat la sentència d'apel·lació o, si és el cas, de l'òrgan competent per a conèixer del recurs que s'haja interposat contra esta.»

Vint-i-set. L'article 548 queda redactat en els termes següents:

«Article 548. *Termini d'espera de l'execució de resolucions processals o arbitrals.*

No es despatxarà cap execució de resolucions processals o arbitrals dins dels vint dies posteriors a aquell en el qual la resolució de condemna siga ferma, o la resolució d'aprovació del conveni haja sigut notificada a l'executat.»

Vint-i-huit. L'apartat 1 de l'article 556 queda redactat en els termes següents:

«1. Si el títol executiu és una resolució processal o arbitral de condemna, l'executat, dins dels deu dies següents a la notificació de la interlocutòria en la qual es despatxe l'execució, podrà oposar-se a esta per escrit al·legant el pagament o compliment del que s'ha ordenat en la sentència, que haurà de justificar documentalment.

També es podrà oposar la caducitat de l'acció executiva, i els pactes i transaccions que s'hagen convingut per a evitar l'execució, sempre que els dits pactes i transaccions consten en un document públic.»

Vint-i-nou. L'apartat 1 de l'article 563 queda redactat en els termes següents:

«1. Quan s'haja despatxat l'execució en virtut de sentències o resolucions judicials, i el tribunal competent per a l'execució proveísca en contradicció amb el títol executiu, la part perjudicada podrà interposar un recurs de reposició i, si es desestima, d'apel·lació.

Si el secretari judicial dicta una resolució, prèvia reposició, contrària al títol executiu, es podrà interposar contra esta un recurs de revisió davant del tribunal i, si és desestimat, un recurs d'apel·lació.»

Trenta. L'article 579 queda redactat en els termes següents:

«Article 579. *Execució dinerària en casos de béns especialment hipotecats o pignorats.*

Quan l'execució es dirigisca exclusivament contra béns hipotecats o pignorats en garantia d'un deute dinerari, caldrà ajustar-se al que disposa el capítol V d'este títol. Si, quan es subhasten els béns hipotecats o pignorats, el seu producte és insuficient per a cobrir el crèdit, l'executant podrà demanar que es despatxe l'execució per la quantitat que falte i contra els qui procedisca, i l'execució prosseguirà d'acord amb les normes ordinàries aplicables a tota execució.»

Trenta-u. L'article 599 queda redactat amb el contingut següent:

«Article 599. *Competència i substanciació.*

La tercera de domini, que haurà d'interposar-se davant del secretari judicial responsable de l'execució, serà resolta pel tribunal que va dictar l'orde general i la va despatxar i se substanciarà pels tràmits previstos per al juí verbal.»

Trenta-dos. L'apartat 1 de l'article 617 queda redactat en els termes següents:

«1. La tercera de millor dret es dirigirà sempre davant del creditor executant, i se substanciarà per les vies del juí verbal. Presentada la demanda, el secretari judicial la traslladarà als demandats perquè la contesten per escrit en el termini de vint dies, d'acord amb el que estableix l'article 405 d'esta llei.»

Trenta-tres. L'article 651 i la seua rúbrica queden redactats en els termes següents:

«Article 651. *Adjudicació de béns a l'executant.*

Si en l'acte de la subhasta no hi ha cap postor, el creditor podrà demanar l'adjudicació dels béns pel 30 per 100 del valor de taxació, o per la quantitat que se li dega per tots els conceptes.

En cap cas, ni encara quan actue com a millor postor, el creditor executant podrà adjudicar-se els béns, ni cedir la rematada o l'adjudicació a un tercer, per una quantitat inferior al 30 per 100 del valor de taxació.

Quan el creditor, en el termini de vint dies, no faça ús d'esta facultat, el secretari judicial procedirà a l'alçament de l'embargament, a instància de l'executat.»

Trenta-quatre. L'apartat 1 de l'article 744 queda redactat en els termes següents:

«1. Absolt el demandat en primera o segona instància, el secretari judicial ordenarà l'alçament de les mesures cautelars adoptades, si el recurrent no sol·licita el seu manteniment o l'adopció d'alguna mesura cautelar distinta en el moment d'interposar un recurs contra la sentència. En este cas, s'informarà el tribunal, el qual, oïda la part contrària i amb anterioritat a remetre les interlocutòries a l'òrgan competent per a resoldre el recurs contra la sentència, resoldrà el que corresponga sobre la sol·licitud, atenent la subsistència dels pressupòsits i circumstàncies que justifiquen el manteniment o l'adopció d'estes mesures.»

Trenta-cinc. S'afeg un apartat 3 a l'article 753, que queda redactat en els termes següents:

«3. Els processos als quals es referix este títol seran de tramitació preferent sempre que algun dels interessats en el procediment siga menor, incapacitat o estiga en situació d'absència legal.»

Trenta-sis. L'apartat 1 de l'article 812 queda redactat en els termes següents:

«1. Podrà acudir al procés monitori qui pretenga que un altre li pague un deute dinerari de qualsevol import, líquid, determinat, vençut i exigible, quan el deute s'acredite d'alguna de les formes següents:

1a. Per mitjà de documents, siga quina siga la seua forma i classe o el suport físic en el qual es troben, que apareguen firmats pel deutor o amb el seu segell, empremta o marca, o amb qualsevol altre senyal, físic o electrònic.

2a. Per mitjà de factures, albarans d'entrega, certificats, telegrams, telefax o qualssevol altres documents que, encara que creats uniteralment pel creditor, siguen dels que habitualment documenten els crèdits i deutes en relacions de la classe que aparega existent entre creditor i deutor.»

Trenta-set. S'afeg una nova disposició adicional sexta, amb la redacció següent:

«Disposició adicional sexta. *Adjudicació de béns immobles.*

En el cas de les adjudicacions sol·licitades pel creditor executant en els termes que preveu la secció VI del capítol IV del títol IV del llibre III, i sempre que les subhastes en les quals no hi haja cap postor es realitzen sobre béns immobles diferents de la vivenda habitual del deutor, el creditor podrà demanar l'adjudicació dels béns per una quantitat igual o superior al cinquanta per cent del seu valor de taxació o per la quantitat que se li dega per tots els conceptes.

Així mateix, en els termes que preveu la mencionada secció i per als esmentats béns immobles diferents de la vivenda habitual del deutor, quan la millor postura oferida siga inferior al 70 per cent del valor pel qual el bé haja eixit a subhasta i l'executat no haja presentat postor, el creditor podrà demanar l'adjudicació de l'immoble pel 70 per cent o per la quantitat que se li dega per tots els conceptes, sempre que esta quantitat siga superior a la millor postura.»

Trenta-huit. La disposició final setze queda redactada en els termes següents:

«Disposició final setze. *Règim transitori en matèria de recursos extraordinaris.*

1. Fins que no es conferisca als tribunals superiors de justícia la competència per a conèixer del recurs extraordinari per infracció processal, el dit recurs serà procedent, pels motius previstos en l'article 469, respecte de les resolucions que siguen susceptibles de recurs de cassació d'acord amb el que disposa l'article 477.

Per a la interposició i resolució del recurs extraordinari per infracció processal se seguiran les regles següents:

1a. Serà competent per a conèixer del recurs extraordinari per infracció processal la Sala Civil del Tribunal Suprem, però en els casos en els quals la competència per al recurs de cassació correspon a les sales civils i penals dels tribunals superiors de justícia, les resolucions recorregudes podran també impugnar-se pels motius previstos en l'article 469 d'esta llei.

2a. Només podrà presentar-se un recurs extraordinari per infracció processal sense formular un recurs de cassació davant de les resolucions recurribles en cassació a les quals es referixen els números 1r i 2n de l'apartat segon de l'article 477 d'esta llei.

3a. Quan un litigant pretenga recórrer una resolució per infracció processal i en cassació, haurà d'interposar ambdós recursos en un mateix escrit. A la interposició dels dits recursos i a la remissió de les interlocutòries els seran aplicables els terminis establits en els articles 479 i 482, respectivament.

4a. Sempre que s'interposen contra una mateixa resolució un recurs per infracció processal i un recurs de cassació, es tramitaran ambdós en un únic procediment. Quan es tracte de recursos presentats per distints litigants, estos s'acumularan.

5a. Si es tramiten conjuntament un recurs per infracció processal i un recurs de cassació, la sala examinarà, en primer lloc, si la resolució recorreguda és susceptible del recurs de cassació, i si no és així, acordarà la inadmissió del recurs per infracció processal.

Quan el recurs per infracció processal s'haja formulat fundant exclusivament la seua procedència en el número 3r de l'apartat segon de l'article 477, la sala resoldrà si és procedent l'admissió o inadmissió del recurs de cassació, i si acorda la inadmissió s'inadmetrà, sense més tràmits, el recurs per infracció processal. Només en cas que el recurs de cassació resulte admissible, es procedirà a resoldre sobre l'admissió del recurs extraordinari per infracció processal.

6a. Admesos els recursos als quals es referix la regla anterior, es resoldrà sempre en primer lloc el recurs extraordinari per infracció processal i, només quan este es desestime, s'examinarà i resoldrà el recurs de cassació. En este cas, la desestimació del recurs per infracció processal i la decisió sobre el recurs de cassació s'inclouran en una mateixa sentència.

7a. Quan s'haja recorregut la sentència per una infracció processal a l'empara del motiu 2n de l'apartat primer de l'article 469, la sala, si estima el recurs per eixe motiu, dictarà una nova sentència, tenint en compte, si és el cas, el que s'haja al·legat com a fonament del recurs de cassació. De la mateixa manera resoldrà la sala si s'al·lega i considera que s'ha produït una vulneració de l'article 24 de la Constitució que només afecta la sentència.

8a. Contra les sentències dictades que resolen recursos extraordinaris per infracció processal i recursos de cassació no podrà interposar-se cap recurs.

2. Mentre les sales civils i penals dels tribunals superiors de justícia no tinguen competència per a conèixer, amb caràcter general, dels recursos extraordinaris per infracció processal, no seran aplicables els articles 466, 468 i 472, així com els articles 488 a 493 i l'apartat quart de l'article 476. El que disposa l'últim paràgraf de l'apartat segon de l'article 476 no serà aplicable en els casos en els quals s'estime el recurs extraordinari per infracció processal fundat en el motiu 2n de l'apartat primer de l'article 469 o en vulneracions de l'article 24 de la Constitució que únicament afecten la sentència recorreguda.

Les referències als tribunals superiors de justícia, que conté l'article 472 s'entendran fetes a la sala que siga competent per a conèixer del recurs de cassació.»

Disposició transitòria única. *Processos en tràmit.*

Els processos que estiguen en tràmit en qualsevol de les seues instàncies a l'entrada en vigor d'esta llei continuaran substanciant-se fins que es dicte sentència en la dita instància d'acord amb la legislació processal anterior.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Esta llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.6a de la Constitució Espanyola.

Disposició final segona. *Reforma de l'article 35 de la Llei 53/2002, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social.*

Es modifica el número primer de l'apartat sis «Determinació de la quota tributària» de l'article 35 de la Llei 53/2002, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social, que queda redactat en els termes següents:

«Sis. Determinació de la quota tributària.

1. Serà exigible la quantitat fixa que, en funció de cada classe de procés, es determina en la taula següent:

En l'orde jurisdiccional civil

Verbal	Ordinari	Monitori en quantia que excedisca 3.000 euros	Canviari	Execució extrajudicial	Concursal	Apel·lació	Cassació i d'infracció processal
90 €	150 €	50 €	90 €	150 €	150 €	300 €	600 €

En l'orde jurisdiccional contenciós administratiu

Abreviat	Ordinari	Apel·lació	Cassació
120 €	210 €	300 €	600 €

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Esta llei entrarà en vigor als vint dies de la seua publicació oficial en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 10 d'octubre de 2011.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO